

Jézus Urunk tanítása

2023. január 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve eljöttetek a fájdalom, szenvedés Golgotájának átélésére.

És köszöntöm mindazokat is, akik lélekben vannak jelen, és lélekben kísérték el benneteket az eggyé válásban.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt, amelynek a bevezető része az, hogy sokakat meggyógyítottam, de nem engedtem, hogy azt mondják, hogy Én vagyok az Isten Fia. Hisz a Genezáreti-tó partjára mentem tanítványaimmal, amikor sokan hallották, és elkezdtek követni, s egyre többen és többen a nép sokaságában jelentek meg Galileából, Názáretből, Tírusz és Szidón vidékéről, akik mind azért jöttek, mert hallottak a csodákról, amelyeket, így mondták, hogy művelve van. Sokan meggyógyultak, várták a segítséget és a kegyelmet. Még a tisztátalan lélek is leborult, mikor felismerte Jézust, és így szólt:

– Valóban Te vagy az Isten Fia?

De megtiltottam, hogy ezt mondják.

Hisz a mai világban, a jelenben nem véletlen, hogy ezt a tanítást adtam számotokra, mert sokan és sokan azt mondjátok: „Na, túl vagyunk a vírus-időszakon.”

Nem kell ebben annyira reménykednetek, hogy túl vagytok. Még nem tudjátok – nem akarok félelmet –, mi vár reátok majd ebben az esztendőben. Lesznek még nehéz pillanataitok. De ehhez mindig azt kell mondanom, amit ebben a tanításban mondtam, amit elmondottam számotokra, hogy a nép sokasága követett, és voltak, akik annak örültek, hogy ha Közelembé jöhetnek, és csak így gondolkodtak: „Ha csak megérinthetem, bármilyen betegségből, bajból meggyógyulhatok.”

Tehát ez a tanítás legyen számotokra ennek az évnak úgy kezdete, hogy amikor majd eljön számotokra nem a félelem, nem a kétely és nem az aggodalomnak kell helyet foglalni szívetekben, lelketekben, hanem visszatekintve e tanításra, és erőt meríteni, hogy: „Igen, Uram, Jézusom, bízom Benned, a Te szeretetedben és a Te kegyelmedben.”

És ha ezt megkapod, elfogadod, szívedbe zárod, s megengeded, hogy működjön rajtad és benned, akkor nem fogod úgy élni meg, hogy csak a kétely és az aggodalom vezérel.

Hisz sokan és sokan az elmúlt időszak vírusában, amikor mindenki várta kiválasztott Máriától, hogy „ha ő elmegy, és elfogadja azokat a vakcinákat, akkor mi is megyünk”.

De ő mit mondott nektek?

– Ha megkapom, akkor elmegyek. Amíg nem kapom meg, nem megyek. És hogy mondtam nektek?

Ez ember műve volt.

Az ember művében most már egyre többen és többen tisztán látjátok, hogy nem kaptátok meg azt a megfelelő védelmet, amelyet mondták nektek.

Még kicsit tovább mentek, akkor rádöbentek, hogy nem is védelem van, hanem éppenséggel nehezebb időszak fog jönni.

Ez az esztendő, úgy mondom nektek, semmivel sem lesz könnyebb, mint amit hátra hagytatok. Meg kell erősödnötök, el tudjátok fogadni mindazt, ami ebben az esztendőben is körülvesz benneteket. Nem akarok félelmet, aggodalmat adni számotokra, csak egy kicsit felkészíteni, hogy amikor jelen lesz, akkor emlékezzetek, hogy: „Igen, Uram, mondtad, hogy ne féljünk, ne aggodalmaskodjunk, bízunk Benned, és akkor mindent le tudunk küzdeni.”

A háborúról is egyre többen és többen várjátok, hogy mi lesz a tanításom felétek.

Mit mondtam az egyházi év kezdetén?

Hogy amíg nem a béke, a türelem, a megbocsájtás működik az emberi szívekben, hanem a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság, a féltékenység, és ami mind e fölött van: a hatalomvágy, addig nincs béke, addig nincs vége a háborúnak. Amíg mindig ki a nagyobb, ki tud többet adni, ki tud többet kilőni, ki tud többet elvenni, amíg ez a gyűlölet s ez az irigység és a kapzsiság az emberi szívekben jelen van, addig hogyan legyen béke?

Én, Jézus Krisztus Uratok a hátra hagyott esztendőben többször mondtam el már számotokra, hogy imádkozzatok, bízzatok, reménykedjétek, a reményt ne engedjétek, hogy elmúljon szívetekből és a lelketekből. Mert amíg reményed van, addig hited is van. És ha a hit benned van, akkor működik a kegyelem, s a kegyelem szeretetet és békét tud nyújtani a megerősítő kegyelem által, hogy érezd a felebarátot, érezd a testvért, érezd, hogy eggyé válva – hogy mutattam nektek? –, szinte össze kellene kapaszkodnotok, bízni egymásban, imádkozni egymásért, és kérni a szeretetet és a békét. Mert ha ezek meglesznek a szívekben és a lelketekben, ami által éltek és haladtok, akkor várhattok, hogy egy kicsit előre tudtok haladni. De amíg így tombol a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság, a féltékenység, és sokaknál a hatalomvágy, addig nem tudtok előre haladni.

Tavaly pont ezen a helyen ugyanígy néhányan, akik itt voltatok akkor, azt mondtam számotokra: Adok nektek egy fegyvert. Ez a fegyver nem lesz hangos, nem fog ropogni, nem fog félelmet nyújtani számotokra, ez csak a ti kezeitekben legyen, és tudjatok vele imádkozni, és kérni a segítséget, kérni, hogy meghallgatásra találjon, kérni, hogy megerősítsen, és megkaphassátok mindazt, amire vágyakoztok.

Amit tavaly pont ilyenkor a Golgotán megadtam számotokra, ma ugyanolyan érvényes. Ismételten azt mondom: Legyen kezetekben a ti fegyveretek, mert azzal előrébb tudtok haladni.

Hisz Édesanyám is azt mondotta a gyermekek felé: Ti ártatlanok vagytok, és ti őszintén tudtok imádkozni, és az imával másokat is rávezettek, hogy imádkozzanak veletek együtt. És ha ezt meg tudjátok tenni, akkor bármit mondhatnak nektek, hogy ez és ez lesz, meg tudjátok változtatni.

Most is azt mondom nektek: Ha tudtok szívből, őszintén, átéléssel és szeretettel imádkozni, megfontoltan, akkor megváltoztathassátok mindazt, amit néha előre hallotok innen, onnan, mert azokat nem Én, Jézus Krisztus Uratok adtam számotokra, de mégis jelen lehet, mert az emberi természet, aki nem ismer, aki nem szeret, aki nem engedi, hogy megérintsem, azok távol vannak Tőlem, és azok csak a hatalmat nézik, és nem az embert. Mert nekik az ember nem annyira fontos. „A hatalom, ami az enyém, és ami felett uralkodhatok, és ami által mások felett is ezután tudok uralkodni. Mert a hatalommal ezt is megkaphatom.”

Ezért kell elgondolkodnotok e polgári év megkezdésében, hogy: „Igen, Uram, ha tudok imádkozni őszintén, szívből és szeretettel felajánlani, és ha megengedem, megnyitom Előtted szívemet, hogy megérintsél, megengedem, hogy Fényed sugarával átöleljél, felmelegítsél, akkor mindent meg lehet változtatni, ami előtt állok, amit hallok, mert nem fogadom el, majd csak akkor, ha Te, Uram, megadod az én szívemhez, az én lelkemhez, és ha elfogadod szívből jövő felajánló imáimat a Te kegyelmedhez, s akkor érezzük, hogy igen, boldog vagyok, Uram, hogy Hozzád tartozhatok. Boldog vagyok, Uram, hogy testvéred lehetek. Boldog vagyok, Uram, hogy megnyithatom szívemet. Boldog vagyok, Uram, hogy befogadhatlak. Boldog vagyok, Uram, hogy megengedem, hogy működjél rajtam és bennem. Boldog vagyok, Uram, hogy fogod kezem, és vezetsz e meghívott úton, és megadod mindazt, amiért Hozzád fordulok, meghallgatsz, és segítesz.”

De a segítséget és a meghallgatást néha a testvérek úgy veszik, hogy „most, ebben a pillanatban én elmondtam egy felajánló imámat, és ha holnapra nem történik meg, akkor már kétely merül bennem, hát nem hallgatott meg, nem vagyok fontos”.

Ilyenkor mindig próbáljátok mérlegelni, hogy a te saját felajánló kérésed biztos, hogy fontos önmagad számára, de nem tudod, ha csak a ti saját országotokat nézitek, hogy hányan és hányan fordulnak még Felém és Hozzám ugyanabban a pillanatban, amikor te, és nem tudod, hogy neki milyen kérése, fohásza, felajánlása van. Tehát ezt mérlegelve Én, Jézus Krisztus Uratok adom meg számotokra a meghallgatás kegyelmét a felajánlás után, hogy éreztétek a szeretetemet, éreztétek a békémet, s éreztétek azt, hogy testvéreim lehettek, mert Én meghívtalak benneteket, és aki nyitott szívvel figyelt, és felismert, az elindul ezen az úton a küldetés követésében, és megkapja mindazt, amire vágyakozik, és amire szüksége van e felajánló kegyelem által.

Most még örömben vagytok, hisz érzitek az ünnepnek a varázsát, melegségét, szeretetét. De ezt be kell zárnotok szívetekbe, és amikor már túl vagytok e ünnep varázsán, akkor is emlékezhettek rája, akkor is élhettek belőle, és megerősödhetek, s akkor érzitek a segítségnyújtást a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Sokan és sokan több mindent vártok a mai tanításból. De ma ezt adom számotokra, ami által megerősödtök, és ami által felkészültök, mert ez a legfontosabb, hogy felkészüljétek. Mert ha felkészülsz, úgy vagy jelen, akkor nem ér váratlanul semmi és senki, és érzed a kegyelem jelenlétének működését a mindennapjaidban.

Fontos, hogy ezeken elgondolkodjatok, mert igen, most nem mondom úgy, mint máskor mondtam, hogy ennyivel lesz nehezebb, vagy annyival lesz. Aki Hozzám tartozik, aki ismer, aki befogadott, s aki kéri a kegyelmet, meg fogja kapni, s érezni fogja, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok nem fordultam el egyetlenegy testvéremtől sem. A testvéreim, akik bíznak, hisznek és reménykednek, és várják a segítő kegyelmet, és hozzá őszintén imádkoznak, felajánlanak, kérnek vagy hálát adnak, az minden meghallgatásra talál, csak türelmeseknek kell lennetek a meghallgatás segítségnyújtása révén a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Így azt kérem ismételten tőletek, hogy a fegyveretek jelen legyen a kezeitekben vagy magatoknál, és várjátok a felajánló ima révén a segítségnyújtásokat, mert lesznek nehéz pillanatok, ahogy mondtam, de azokat mind-mind egyesével le lehet küzdeni, tovább lehet lépni, és haladni az úton. Érezni a kegyelmet, és érezni a szeretetet, amely jelen van.

Így köszöntelek benneteket a földi számítás új évében, hogy áradjon reátok ma Fényem sugara, melegítsen fel benneteket, érezzétek szívetekben ezt a melegséget, amely átölel, amely megmutatja számotokra az utat a mindennapjaitokban. És akkor tudod, hogy hova tartozol, tudod, hogy kit akarsz követni, és tudod, hogy ki a felebarátod és a testvéred, akikkel együtt tudsz élni és haladni a mindennapokban.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, amelyet – a ti szavaitokkal mondom – az új évben adom. Töltse el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, Fényének sugarával áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, erősítsen meg benneteket, mert eljön az idő, amikor ebből tudsz erőt meríteni, önmagadra ismerni, és haladni tovább az élet-útpályáitokon.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!